

ПОКЛОН УЧИЊЕН БРАЧНОМ СУПРУЖНИКУ У ТОКУ ТРАЈАЊА БРАКА

Релевантне чињенице за одлучивање о основаности тужбеног захтева за враћање поклона учињеног током трајања брака су однос вредности заједничке имовине супружника и вредности поклона који је тужила поклонила туженом, као и оцена да ли би враћање поклона представљало очигледну неправду за поклонопримца; у конкретном случају не могу се примењивати одредбе Грађанског законика из 1844.г. и у том смислу погрешно је утврђивати чињенице о неблагодарности супружника поклонопримца

Из образложења: Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле, те је раскинут уговор о поклону сувласничког дела некретнине закључен дана 07.11.2000.год. који је оверен пред надлежним органом, а који је закључен између тужиле и туженог који су у време закључења уговора били брачни супружници. Првостепени суд је утврдио да су односи између парничних странака готово све време трајања њиховог брака (од 1999.год. до 2005.год.) били поремећени, а да је те поремећаје иницирао тужени својим понашањем (омаложавањем тужене и њених поступака, вербалним вређањем, батинама, шамарањем чупањем косе и др.). С друге стране, тужила није била иницијатор свађа већ је настојала одржати брак, а један од њених таквих покушаја односи се и на закључење предметног уговора о поклону који је закључен са намером да се тужени добро осећа у браку, да побољша њихове односе и реши конфликте који су од самог почетка трајања брака постојали између њих двоје. Полазећи од правних правила Српског грађанског законика из параграфа 561 – 569, првостепени суд је утврдио да се у конкретном случају ради о грубој неблагодарности туженог због чега постоји разлог за раскид учињеног поклона, те је усвојио тужбени захтев и наведени уговор раскинуо. Разматрајући жалбу туженог, другостепени суд је исту усвојио истичући да је првостепени суд непотпуно утврдио чињенично стање. Наиме, одредбом чл. 190 Породичног закона предвиђени су услови за враћање поклона учињених током трајања брака. Наведена одредба представља релевантно материјално право за одлучивање о тужбеном захтеву за опозив уговора о поклону закљученог између парничних странака као бивших супружника, те је суд погрешно применио одредбе Грађанског законика из 1844.г. и у том смислу погрешно је утврђивао чињенице о неблагодарности туженог према тужили. Релевантне чињенице за одлучивање о основаности тужбеног захтева за враћање поклона су однос вредности заједничке имовине супружника и вредности поклона који је тужила поклонила туженом, као и оцена да ли би враћање поклона представљало очигледну неправду за поклонопримца. Поред тога, парничне странке су и након закључења уговора о поклону улагале у изградњу и адаптацију предметне непокретности, па је првостепени суд морао утврдити да ли поклон који је тужила учинила туженом још постоји тј. упоредити стање на поклоњеним парцелама у време закључења уговора о поклону и у време пресуђења, и идентификовати објекте на парцелама постојеће у наведеним периодима. Првостепени суд је решењем одредио одвојено расправљање по противтужби туженог поднетог ради утврђења права сусвојине туженог на предметној непокретности. Међутим од питања да ли је тужени сувласник предметне непокретности по основу инвестиционог улагања и у ком обиму, као и од питања у ком обиму постоји поклон који је учињен туженом зависи основаност тужбеног захтева за иселење туженог из предметне куће. Полазећи од наведеног, суд је укинуо првостепену пресуду и предмет вратио суну на поновно суђење.

(Пресуда Основног суда Сомбор П. 265/10 од 02.03.2012.г. и решење Апелационог суда у Новом Саду Гж. 3007/12 од 06.03.2013.г).